सदुपरोपद्रवशून्यंतीवंदुश्वरंदीर्घमाकल्पांतं तेपातेतपश्वरतइत्यर्थः लोकभावनौलोकानुपहकारकौ ॥२२॥ ज्ञानेनविवेकन ॥ २३॥ विश्रंभा विश्रं

यत्रनारायणोदेवोनरश्रभगवाद्यषिः॥ चढुतीव्रंतपोदीर्घतेपातेलोकभावनी।॥ २२॥ श्रीशुकउवाच इत्यु द्वादुपाकण्यं सुद्धदां दुः सहंवधम्॥ ज्ञानेनाशामयत् सत्ताशोकमुत्यतिनं बुधः॥ २६॥ सतं महाभागवतं व्रजं तं कौरवर्षभः॥ विश्रंभादभ्यधत्तेदं मुख्यं रुष्णपरिग्रहे॥ २४॥ विदु रउवाच ज्ञानं परंस्वात्मरहः प्रकाशं य दाह्योगेश्वरईश्वरस्ते॥ वक्तुंभवात्नोर्श्हतियद्धिविष्णोर्श्वत्याः स्वभ्रत्यार्थकतश्चरंति॥ २५॥ उद्धवउवाच ननुतेतत्वसं राध्यक्रषिः कौषारवोंशितमे॥ साक्षाद्भगवतादिष्टो मर्त्यलोकं जिहासता॥ २६॥ श्रीशुकउवाच इतिसह विदु रेणविश्वमूर्तेर्गुणकथयासुधयाष्ठाविनोक्तापः॥ क्षणि सवपुत्तिनेयमस्वसुस्तां समुषित औपग विनिशांततोश्यात्॥ २०॥ राजोवाच निधनमुपगतेषु दृष्णिभोजेष्विर्यय्ययप्यथपेषु मुख्यः॥ सतुक यमवशिष्ठ द्वायद्दरिरितत्त्यज्ञ आकृतिंच्यधीशः॥ २०॥ श्रीशुकउवाच ब्रह्मशापापदेशेनकालेनामोघ वां छितः॥ सहत्यस्वकुलं नृतंत्यक्ष्यन्देहमचितयत्॥ २९॥ अस्माद्धोकादुपरते मयिज्ञानं मदाश्रयम्॥ अर्ह त्युद्धवएवाद्यासं प्रत्यात्मवतांवरः॥ ३०॥ नोद्धवोश्वपिमक्यूनोयदुणैर्नार्दितः प्रभुः॥ अतोमद्दयनं लोकं प्राद्धविष्ठात्वाद्यात्रित्रात्यत्यात्मवतांवरः॥ ३०॥ नोद्धवोश्वपिमक्यूनोयदुणैर्नार्दितः प्रभुः॥ अतोमद्दयनं लोकं प्राद्धविद्दित्र स्वर्वाद्वारात्र स्वरात्वात्र स्वरात्वात्र स्वरात्वात्वरः॥ ३०॥ नोद्धवोश्वपिमक्यूनोयदुणैर्नार्दितः प्रभुः॥ अतोमद्वर्यने स्वरात्वात्वर्यात्र स्वरात्वात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यस्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यत्वर्यत्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्वर्यात्व

दुपदेशेतस्यादिष्टत्वादिति ॥२६॥ म्नावितः अपनीतः उहस्तापोयस्य यमस्वसुर्यमुनायाः पुलिनेतीरे तांनिशांक्षणमिवसमुषितः औपगविहद्ध वः॥२०॥ ब्रह्मशापेनिविधनंप्राप्तेषुयद्यस्मात्रयाणांब्रह्मादीनामीशोहिरिरिपआरुतिमनुष्याकारंत्यक्तवान्॥२८॥ ब्रह्मशापः अपदेशोमिषंय स्यतेनकालेनस्वशक्तिस्पेण अमोघंवांछितंयस्य नद्यत्रशापः प्रभुः किंतुभगवदिच्छैवेत्यर्थः॥२९॥ मियउपरतेसित ज्ञानमईतिज्ञानयोग्योभ विति ॥३०॥ मत्तःसकाशादीषदिपन्यूनोनभवति यत् यस्मात्गुणैर्विषयैर्नक्षोभितः मद्वयुनंमद्विषयंज्ञानंलोकस्योपदिशन् ॥३१॥ एवमनेनाभि प्रायेणशब्दयोनिनावेदकर्त्रा इजेपूजयामास॥३२॥